ផលាយួនកុម្មុយនិស្ត នៅស្រុកខ្មែរ

សេរីការ

យើងដឹងច្បាស់ថា គណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា ជាសាខា នៃគណបក្សកុម្មុយនិស្តយួន បំរើផ្ទាល់ អាជ្ញាធរយួន នៅស្រុកខ្មែរ ជាបាតដៃទីបី ឬ ឃាតករ ដើម្បី ការពារប្រយោជន៍យួន ដែលគេអោយឈ្មោះថា សន្តិភាព ដើម្បីធ្វើអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

ទស្សនៈយួនកុម្មុយនិស្តអំពីស្រុកខ្មែរ

សព្វថ្ងៃនេះ អាជ្ញាធរយួន នៅស្រុកខ្មែរ គេឈប់លាក់ខ្លួន នៅក្នុងអំណាចរដ្ឋខ្មែរទៀតហើយ ព្រោះ គេជឿថា គេមាន កម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី ត្រួតត្រាផ្ទាល់ស្រុកខ្មែរ ដោយគេយល់ឃើញថា ជាតិខ្មែរ គ្មានលទ្ធភាពទាំង ពល់ និង បញ្ញា ដើម្បី ប្រឆាំងនឹង កម្លាំងយួននៅស្រុកខ្មែរបានជាដាច់ខាត៖ ទោះបីជាតិខ្មែរនៅមានសល់កម្លាំងស្នូល តែកម្លាំងនេះ មិនគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់បង្កើតជា កម្លាំងជាតិ តស៊ូ រំដោះជាតិ បាននោះឡើយ, កម្លាំងនោះ គ្រាន់តែ សំរាប់តវ៉ា នូវសិទ្ធិរស់នៅ ជាប្រជាជនភាគតិច ដូចខ្មែរ នៅកម្ពុជាក្រោម តែប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះ យួនកុម្មុយនិស្ត ដំណើរ នៃយួនរូបនីយកម្មនៅស្រុកខ្មែរ ពុំអាចថយក្រោយបាននោះឡើយ ព្រោះ បរិបទ ជាតិខ្មែរ និង អន្តរជាតិ បច្ចុប្បន្ននេះ វាជាសុទិន[1] សំរាប់ ជម្រុញ អោយដំណើរនេះ

[1] សុទិន ; temps favorable។

កាន់តែលឿនបន្ថែមទៀត៖ យួនកុម្មុយនិស្ត កំពុងធ្វើអោយ សុបិនដូនតាយួន ក្លាយជាការពិត។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍៣០ យួនកុម្មុយនិស្ត គេទុកស្រុកខ្មែរ ជាទឹកដី សំរាប់យួន អាចវាយដណ្តើមយកបាន។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ ៧០ ទ័ពយួន កាន់កាប់ទឹកដីខ្មែរ ២/៣ យកទឹកដីខ្មែរ ធ្វើជាសមរភូមិយោធា សំរាប់វាយប្រហារ កងទ័ពជាតិខ្មែរផង និង សហរដ្ឋអាមេរិក/យួនខាងត្បូងផង ដែលមាន សម្តេច សីហនុ និង ពួកខ្មែរក្រហម ជាបរិស័ទ ហើយបន្ទាប់មក យួនអង្គុយមើលខ្មែរសម្លាប់រង្គាលគ្នាឯង (១៩៧៥-១៩៧៩) រួចចាំឱកាសល្អ នៅពេលខ្មែរខ្សត់កម្លាំងដើម្បី វាយយកស្រុកខ្មែរ ដាក់ជា ប្រទេសចំណុះ (៧ មករា ១៩៧៩)។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ ៨០ យួន ត្រួតត្រា ស្រុកខ្មែរទាំងមូល តាមកម្លាំងទ័ព ហើយ ធ្វើសង្គ្រាម ទប់ទល់នឹងទ័ពខ្មែរអ្នកតស៊ូ។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ ៩០ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង សន្តិភាព ២៣តុលា ១៩៩១ យួនធ្វើពុត ដកទ័ពចេញពីស្រុកខ្មែរ ហើយអង្គុយចាំមើល ខ្មែរអ្នកដឹកនាំជាតិ តាំងខ្លួន ជា អ្នកជាតិនិយម អ្នកស្នេហាជាតិ មាន សម្តេចសីហនុ ជាប្រមុខ គិតតែពីផ្លៀតរកប្រយោជន៍ ផ្ទាល់ខ្លួន បក្សពួក និង រាជវង្ស ភ្លេចដោះស្រាយ បញ្ហាជាតិ ទុកអោយ ភ្នាក់ងារយួន លាក់ខ្លួននៅក្នុងជួរគណបក្សប្រជាជន រណបយួន ពង្រឹង និង អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ យួនរូបនីយកម្ម បានងាយស្រួលបំផុត។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍២០០០ យួនកុម្មុយនិស្ត, ឈ្នះឈ្នាន[2] គេកំពុងដើរពាក់អាវ ផ្ទាយនៅមុខបរមរាជវាំង ប្រេះផ្ទា ដែលគេបានដាំនៅស្រុក

[2] ឈ្នះឈ្នាន, អ្នកឈ្លានពានគ្មានការបារម្ភ, agresseur sans crainte។

ខ្មែរនៅក្នុង ទសវត្សរ៍ ៣០។ ជ័យជំនះនេះ ជាផលិត មានយីហោ របស់គណបក្សកុម្មុយនិស្តឥណ្ឌូចិន ដែលនាំអោយប្រជាពលរដ្ឋ ខ្មែរ រស់នៅ ក្នុងកំនិតដ៏ស្រណោក ស្តាយ នូវភាពរុងរឿង នៃ ជាតិខ្មែរ ពីអតិតកាល និង រស់ពិត ពីអនាគត ដោយ រអាចិត្ត ព្រោះការរស់នៅក្នុងបច្ចុប្បន្នកាល ជាជីវិតគ្មានន័យ និងគ្មាន កិត្តិយស អ្វីបន្ទិចនោះឡើយ។

ប្រតិកម្មអ្នកនយោបាយខ្មែរ

សព្វថ្ងៃនេះ យួនកុម្មុយនិស្ត ឈ្នះខ្មែរទាំងអស់ ព្រោះខ្មែរ ទាំង ស្តេច និងទាំង អ្នកនយោបាយ រកាមខ្យល់ មួយចំនួន ហាក់ បីដូចជា ទទួលយក ជ័យជំនះយួន ជា លទ្ធវត្ត[3] ហើយ នាំគ្នា លែងហ៊ាន សូម្បីតែគិតក្នុងចិត្តថាយួនជាសត្រូវ របស់ជាតិ ក៏ យល់ថាជា គុរុគុណ[4] ចំពោះ អ្នកមានគុណ ៧ មករា នោះដែរ ហើយ បែរជានាំគ្នាបញ្ជោត ប្រជារាស្ត្រ ថា បញ្ហាជាតិ ជា បញ្ហា ខ្មែរនិងខ្មែរ ទៅវិញ ព្រោះ ពួកគាត់ ស្រមើថា ពួកគាត់ ជាមួយ ក្រុម លោក ហ៊ុន សែន អាចនឹងចែក កាកសម្ព ដែលពួកយួន គេស៊ីសល់ ទុកអោយស៊ី ដើម្បី មានកម្លាំងពល់ សំរាប់ជាន់ក រ ស្ត្រីខ្មែរ តាមមធ្យោបាយដែល ពួកគាត់មាន រៀងៗខ្លួន៖ លោក ហ៊ុន សែន គាត់ហ៊ានសម្លាប់ខ្មែរ ប្រឆាំងនឹង ប្រយោជន៍យួន, លោក សម រង្សី គាត់បញ្ជោតប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ឲអង្គុយចាំតែ ជោះឆ្នោត សំរាប់ ឲយួនមានសេចក្តីសុខ, ហើយមាន សហត្តការ

[3] លទ្ធវត្ត, អ្វីដែលធ្វើបានសំរេចរួចអស់ហើយ, chose acquise។
[4] គុរុគុណ, កំហុសធ្ងន់, Faute grave។

ណ៍ជន នៃប្រជាការ[5] លាក់ខ្លួនក្នុងដួរ អ្នកស្នេហាជាតិ មួយក្រុម និយាយ ល្ងង ខ្ជែរ ក ញ្ជោត អោយជឿទៅលើចំណុច ដែល លោក ហ៊ុន សែន ចង់បាន គឺសន្តិភាព សំរាប់អាត្មាអញ ដើម្បី ធ្វើ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សំរាប់ ពាណិជ្ជ គិតតែរកចំណេញ និង ឈ្មួញ មិនសូវសុចរិត ហើយ សូមអោយខ្ជែរ នាំគ្នា លាងសាធ[6] ជាមួយ ស្រមោលយួន ក្នុងនាម រ្ប្ជធម៌សន្ទនា ព្រោះគាត់នាំ គ្នានិយាយថា ជា ដំណោះស្រាយ តែមួយគត់ដែល គេយកមក អនុវត្ត នៅក្នុង ពិភពលោក ដើម្បី ដោះស្រាយជម្លោះ ដូច្នេះ ប្រជាពលរដ្ឋខ្ជែរ ត្រូវទទួលយកវា ជាដាច់ខាត។ តែរឿងនេះវា មិនដែលឃើញមាន មនុញ្ញផល[7] ដល់ខ្ជែរសោះ ផ្ទុយទៅវិញឃើញ តែទទួលទុក្ខ នាំអោយជាតិខ្ជែរ មានកង្វល់ រហូតមកដល់សព្វ ថ្ងៃនេះ។ ជាការពិតណាស់ហើយថា ការចរចា រកដំណោះស្រាយវា ជា គុណធម៌ នៃមនុស្សជាតិ តែចរចា សុំចាញ់ នៅក្នុងបរិបទ ខ្ជែរជាការរួមកំនិត ជាមួយ អ្នកលក់ជាតិអោយយួន។ ដូច្នេះ សំដី របស់ លោក សម រង្សី ធ្វើឫក ជាអ្នកចេះ (pédantisme) ថា សូមអោយខ្ជែរ ជួយ ពង្រឹង រ្ប្ជធម៌ សន្ទនា គឺ ជា សម្ជជានមុសាវាទ[8] ព្រោះ រ្ប្ជធម៌សន្ទនា វា មិនដែលមានពិត សោះឡើយ, តើត្រូវធ្វើដូម្តេច នឹងអាច ពង្រឹងវាបានកើត ? រ្ប្ជធម៌ សន្ទនា វាគ្រាន់តែជា មធ្យោបាយ សំរាប់សុំបុណ្យ ពី លោក ហ៊ុន សែន តែប៉ុណ្ណោះ។ ដូចយើងឃើញស្រាប់ហើយ ថា

[5] សហត្ថការណ៍ជន នៃប្រជាការ ; manipulateur de la masse populaire។
[6] លាងសាធ, ទទួលយកការផ្សះផ្សា, accepter la réconciliation។
[7] មនុញ្ញផល, ផលល្អ, bon résultat។
[8] សម្ជជានមុសាវាទ, ការកុហកការកប្រយោជន៍ ; mensonge intentionné។

កៅអីតំណាងរាស្ត្រ, ទុកជា លទ្ធផល នៃរបៀបធម៌ សន្ទនា, ដែល ហ៊ុន សែន ចែកអោយ សម រង្សី ជា កៅអីថោកទាបបំផុត ព្រោះ ក្នុងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ មិនដែលមាន បុគ្គលណាម្នាក់ ក្លាយជា តំណាងរាស្ត្រ មិនចាំបាច់ឆ្លងឆ្នោតនោះឡើយ។ រឿង នេះបញ្ជាក់អោយឃើញអំពី នរតម្លៃ (valeur humaine) របស់ សម រង្សី គឺមាន កំរិត ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះឯង។ ឧទាហរណ៍ ដូច មាន នៅក្នុងបន្ទុក[9] លិខិត របស់គាត់ ផ្ញើទៅ ហ៊ុន សែន ថ្មីៗ នេះ គាត់ សរសេរឈ្មោះ និង ងារ ហ៊ុនសែន ជាអក្សរពុម្ពក្រាស់ ដើម្បី សំដែង នូវសម្ថានចិត្ត បរិសុទ្ធ នៃការប្រណិប័តន៍ ជាសុ ក្រិត របស់គាត់ ចំពោះ ហ៊ុន សែន ដែល គាត់ ទុកជា ការគោរ អភិសិត្តជន (Culte de personnalité)។ មារយាទ ពួកខ្មែរបែប នេះឯងហើយ ជា ផលា របស់យួន ព្រោះ លោក សម រង្សី និង បក្សពួកគាត់ ក្ខានបានធ្វើអ្វីមួយ សំរាប់ជាតិ ក្នុងអាណត្តិទី ៥ របស់ រដ្ឋសភា ក្រៅពីនាំគ្នា ដេកចាំ ឆ្លងឆ្នោត និង ចាំលទ្ធ ផលចុងក្រោយ។ តើ ពួកគាត់ដឹងដែរឬទេថា លទ្ធផលចុង ក្រោយ ដែលពួកគាត់ កំពុងរង់ចាំ ជាពិសេស លោក សម រង្សី គឺ ជាផលា របស់យៀកណាម សមមូលនឹងលក្ខភាព[10] សំរាប់ ប្រជាជាតិខ្មែរ។ តើជ័យជំនះយួន នេះ វាជា សិទ្ធិជ័យ (victoire définitive) សំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ?

សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន

[9] បន្ទុក, contenu។
[10] សមមូលនឹងលក្ខភាព ; équivalence de l'humiliation។

យួនឈ្នះខ្មែរ មិនមែនដោយសារ អ្នកដឹកនាំយួន ជាបញ្ញាជន នោះទ្បើយ, យួនវាឈ្នះខ្មែរ ព្រោះ អ្នកនយោបាយខ្មែរបច្ចុប្បន្ន ជា ជនអប្បបញ្ញា តែតាំងខ្លួនជា ឃ្ជិតដ៏ចំណាន (grand penseur), ជួនកាល គាត់ដើរតួជាអ្នកសង្គ្រោះជាតិ ជួនកាល ជាអ្នករងគ្រោះ ដេកចាំ១ជាតិជួយគាត់ ដូច ករណី លោក កឹម សុខា ជា អ្នកដឹកនាំ គណបក្សតស៊ូ ដើម្ប្ជ ប្ជូរអ្នកដឹកនាំ តែ បែរជាពួនសម្ងំនៅក្នុងផ្ទះ ហើយ អោយគ្នាគាត់ និយាយប្រាប់ រាស្ត្រថា គាត់ជា អ្នកក្លាហាន តែសុំពឹងរាស្ត្រ ១ទៅសុំស្ដេច ១ ជួយ, ភ្លេចគិតថា គាត់ខ្លួនឯង ជាកម្លាំងនយោបាយ សំរាប់ តស៊ូ ប្រឆាំងនឹងគ្រប់អំពើអយុត្ដិធម៌។ ការតាំងខ្លួនជា ជនរង គ្រោះ ទោះបីនៅក្នុងកាល:ទេស: បែបណាក៏ដោយ គឺ វា មិន សមហាន: ជា ប្រមុខ នៃ កម្លាំង នៃការផ្ទាស់ប្ជូរអ្នកដឹកនាំ ដែលខ្មែរ ភាគច្រើន កំពុងគាំទ្រ យ៉ាងសកម្ម នោះទ្បើយ។ បើ លោក កឹម សុខា គាត់ មិនឈាន មួយជំហានទៅមុខទៀត ដែល ជាជំហានកលយុទ្ធ ដែល លោក យ៉ែម បុញ្ញឫទ្ធិ ប្រិយមិត្ត របស់គាត់ តែងតែលើកមកនិយាយ ជា យុទ្ធសាស្ត្រនយោបាយ « មួយជំហានម្ដង-មួយជំហានម្ដង » គឺជា ការបញ្ជ្ជប់ នៃប្រជា ជន: (élan populaire) ដើម្ប្ជ សង្គ្រោះជាតិខ្មែរ ហ្ន:ឯង។ បើ ចង់អោយមាន ការបោះឆ្នោត ប្រកបដោយយុត្ដិធម៌ គឺ បវត្ដិ កាលនេះឯង[11] ដែល ត្រូវហ៊ាន ប្រឈរមុខ ជាសកម្មនឹង អំពើ អយុត្ដិធម៌ជាក់ស្ដែង ដែលកំពុងមានកើតទ្ជើង, ពុំនោះ ច្ជាស់ ជា លោក បន្ដសម្រាន្ដ ចាំឱ្ជកាស លើកចោលរហូត (calendes

[11] បវត្ដិកាលនេះឯង ; c'est maintenant។

grecque) ពីអាណត្តិមួយ ទៅអាណត្តិមួយទៀត ដែលជា ពេលវេលា សំរាប់ឃួន គេបេះផលា នៅស្រុកខ្មែរ។ មួយវិញទៀត បើលោក នៅកំពុង សួរខ្លួនឯង ថា ត្រូវធ្វើអ្វីទៀត គឺ ច្បាស់ជា លោក មិនទាន់ស្គាល់កម្លាំងបក្ស របស់លោក ឬ ក៏បក្ស របស់លោក គ្រាន់តែជា បក្ស សំរាប់តែបោះឆ្នោត ប៉ុណ្ណោះ។ ការធ្វើ ញត្តិ មិនទុកជា ការប្រមូលកម្លាំងនយោបាយ នោះទេ វាគ្រាន់ តែជា ការស្នង់មតិ រកការគាំទ្រ ព្រោះ វាជា សកម្មភាពអកម្ម ជាពិសេស ក្នុងហាន: ជា អន្តរការី (intermédiaire) ព្រោះ ពួក លោក គ្រាន់តែជា អ្នកនាំញត្តិនោះ ទៅថ្វាយ ព្រះមហាក្សត្រ ដែលពួក លោក ដឹងច្បាស់ថា ជា សំណើរ គ្មានចម្លើយ។ បើពួក លោកដឹងដូច្នេះ ហើយនៅតែបន្តធ្វើ គេអាចទុក ទង្វើនេះ ជា ការបញ្ជោត ប្រជារាស្ត្រ អំពីគុណប្រយោជន៍ នៃញត្តិ ដែលពួក គាត់ ហ៊ានចេញមុខផ្ទាល់ ឥតញញើត ប្រឆាំងនឹងអំណាចផ្តាច់ ការ។ បើពួកលោក គ្មានសេចក្តីប្តេជ្ញាចិត្ត ក្នុងការតស៊ូនេះ កុំ នាំគ្នាធ្វើសកម្មភាព សិប្បនិម្មិត នាំអោយ អ្នកគាំទ្រ ពួកលោក ក្លាយជា អ្នកទទួលសាខាគ្រោះ (victimes collatérales) ពី សំណាក់ ពួកបាតដីទីបី ដូចនៅឆ្នាំ ២០១៣-២០១៤។